

„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.“ (Evrei 13:8)

SCRISOARE CIRCULARĂ - iunie 1979

Vă salut pe toți din inimă în Numele Domnului Isus Hristos, prin acest cuvânt din Coloseni 1.9-14:

„De aceea și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi, și să cerem să vă umpleți de cunoștința voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească; pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru: aducând roade în tot felul de fapte bune, și crescând în cunoștința lui Dumnezeu: întăriți, cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină. El ne-a izbăvit de sub puterea întunericii și ne-a strămutat în împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.”

După ce, prin harul lui Dumnezeu, am înțeles ansamblul planului de mântuire care ne-a fost adus prin predicarea Cuvântului profetic, Domnul dorește să ne aducă în starea de a intra în posesia moștenirii noastre. Pentru început a fost necesară vestirea învățăturilor biblice care constituie fundamentul pentru zidirea Bisericii Domnului. Acum, rugăciunea noastră este asemănătoare celei a lui Pavel, care cerea ca voia lui Dumnezeu să se împlinescă, astfel încât noi să umblăm într-un mod vrednic de Domnul, de chemarea și alegerea Lui și să trăim într-un fel în care noi să-I fim plăcuți în totalitate. Să putem purta roade în tot felul de fapte bune, să creștem în cunoașterea lui Dumnezeu și, în același timp, să putem fi înarmați cu putere și cu o hotărâre fermă în orice privință. Acum este vorba de a lua parte la moștenirea sfinților, în lumină, de așezarea noastră în poziția de fii ai lui Dumnezeu. În calitate de popor al lui Dumnezeu, noi suntem purtătorii făgăduințelor; noi am fost declarați moștenitori legali. Din acest motiv, noi dorim să trecem Iordanul și să luăm în stăpânire țara făgăduită. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să se împlinescă în mod literal în mijlocul nostru și în viața fiecăruia.

Mesajul restituirii a trezit în noi credința necesară și o nădejde temeinică. Puterea lui Dumnezeu trebuie să se descopere la sfârșit în același fel ca și la început. După ce ne-am întors la învățăturile originale și la temelia apostolică, Domnul vrea să ne ajute să descoperim calea prin care putem ajunge la Tronul Său și la toate binecuvântările. Noi suntem în așteptarea desăvârșirii. Noi credem în deplina eliberare, în iertarea păcatelor noastre și a greșelilor noastre. Credem că Biserica, în calitate de Trup al lui Hristos, este locul în care Dumnezeu se descoperă pe Pământ. Dumnezeu a așezat în Biserică diferite daruri și slujbe. Pavel vorbește despre slujba Duhului ca fiind superioară slujbei literei (2 Cor.3). Înainte ca noi, ca Biserică a Domnului, să putem împlini slujba Duhului, trebuie să ne supunem complet călăuzirii Duhului Sfânt. Dat fiind faptul că noi începem acum lupta finală, avem nevoie de întreaga armătură a lui Dumnezeu pentru a putea duce această luptă. Am cântat destul: „Isus este biruitorul!” Acum e timpul ca această biruință să fie descoperită cu adevărat. Am auzit destul spunându-se că Isus este același, dar, acum dorim să o vedem cu ochii noștri. Credința vie ne-a fost prezentată prin predicare și ea este ancorată în făgăduințele Cuvântului lui Dumnezeu. Noi credem că Dumnezeu va lucra într-o manieră puternică și adâncă prin această ultimă trezire, deoarece din ea și prin ea va rezulta Mireasa care va fi făcută desăvârșită.

În timpul fiecărei treziri spirituale oamenii erau conduși înspre a-și pune viața în ordine cu Dumnezeu și unii cu alții. Atât timp cât noi, ca mădulare ale Trupului lui Hristos, avem cel mai mărunț lucru unul împotriva celuilalt, Duhul lui Dumnezeu va fi împiedicat să vină și să se reverse în mijlocul nostru. Cu ajutorul lui Dumnezeu noi trebuie să ne mărturisim Lui păcatele într-un mod în care El să-l accepte, astfel încât să fie restabilită o legătură adevărată cu El și unii cu alții. Apăsarea, tensiunile, certurile trebuie să aibă un sfârșit. Slujba Duhului lui Dumnezeu se va desfășura printre noi doar atunci când noi vom ajunge la libertatea și unitatea în Duhul, în dragostea dumnezeiască. Doar atunci Biserica va experimenta noi binecuvântări într-un mod nemaîntâlnit până acum.

În seara de 3 mai a acestui an, prin Duhul lui Dumnezeu mi-a fost poruncit de către Domnul să mă prezint înaintea poporului Său și să citesc **Galateni 5**, astfel încât să ne fie arătate obstacolele care stau în fața binecuvântării Sale și în prezența lui Dumnezeu noi să mărturisim aceste păcate ca ele să fie judecate de Lumină, să fie ridicate din drumul nostru, ca dușmanul să-și piardă orice posibilitate de a ne mai ataca. În special în epistolele apostolilor, Duhul lui Dumnezeu a scos în evidență ceea ce credincioșii trebuie să-și pună pe inimă. Dumnezeu a croit un drum poporului Său, dar suntem noi pregătiți să ne angajăm și să mergem pe acest drum?

În Galateni 5 este vorba despre faptele firești și despre roada Duhului. Noi nu ne slujim unii altora într-un duh de șicană (punându-ne capcane unul altuia), ci în dragostea lui Dumnezeu. Totuși, înainte ca aceasta să se întâmple, dragostea lui Dumnezeu trebuie să fie revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt. Când noi Îl iubim pe Dumnezeu din toată inima noastră și pe aproapele nostru ca pe noi înșine, atunci Legea este împlinită în noi și prin noi. Apostolul ne îndeamnă prin cuvintele: „*Dar dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții, luați seama să nu fiți nimiciți unii de alții.*”

Dumnezeu vrea să distrugă lucrările Diavolului iar Diavolul vrea să ne distrugă pe noi. Dumnezeu a pironit păcatul pe cruce, dar Satan vrea să expună păcatul celui care a păcătuit. Satan este pârașul fraților, dar Mântuitorul nostru este Avocatul. Mulțumiri să fie aduse lui Dumnezeu, Cel care ne-a arătat drumul prin care am putut ieși din

toate acestea! El este capabil să transforme o înfrângere într-o mare victorie. Astăzi, noi nu trebuie să respingem lucrurile care sunt înaintea noastră, indiferent care ar fi acestea, nici să le îndepărtăm la dreapta și la stânga noastră, ci trebuie să ne așezăm sub cruce. În acel moment, prin sângele Mielului, cel rău va fi depozitat de toate drepturile pe care le mai are asupra noastră. Atunci când biruința crucii este descoperită în noi, Dumnezeu are dreptul deplin de a dispune în totalitate de viața noastră. Dușmanul poate să-și bată joc de noi doar atâta timp cât noi nu ne-am adus păcatele și lipsurile în bătaia luminii și sub sângele Mielului.

Apostolul continuă, spunând: *„Zic dar: umblați cărmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pământești. Căci firea pământească pofteste împotriva Duhului și Duhul împotriva firii pământești: sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți.”* De aici înainte, nu mai este vorba de a face ceea ce dorim, ci este vorba de împlinirea voinii lui Dumnezeu. Noi ne aflăm în toiul luptei. Există firea pământească, în spatele căreia se ascunde dușmanul care vrea să își exercite pretențiile asupra noastră și există Duhul (adică, Dumnezeu), care revendică totodată drepturile Sale asupra noastră. Noi am fost răscumpărați cu un mare preț prin Sângele Mielului și nu ne mai aparținem nouă înșine, ci Celui care ne-a răscumpărat. Am murit împreună cu Hristos și suntem supuși Duhului. *„Dacă sunteți călăuziți de Duhul, nu sunteți sub Lege. Și faptele firii pământești sunt cunoscute și sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbiile, certurile, zavistiile, mâniile, neînțelegerile, dezbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, beșiile, îmbuibările și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum v-am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.”*

La început am citit acel cuvânt din epistola către Coloseni în care ni se spune cum Tatăl ne-a învrednicit să avem parte de moștenirea sfinților, în lumină. În acest cuvânt din Galateni ne sunt puse înaintea ochilor obstacolele care ne pot împiedica să intrăm în posesia moștenirii noastre de drept din Împărăția lui Dumnezeu. Asemenea pasaje din Scriptură ne ating pe fiecare dintre noi. Înaintea ochilor noștri, ele apar ca o oglindă a inimii. Nimeni nu poate pretinde că le-a făcut pe toate într-un mod corect, nici măcar unul. Nimeni nu se poate lăuda înaintea lui Dumnezeu. Fericit va fi cel care va pleca din fața oglinzii fără a uita ceea ce a văzut în ea, căci astfel va găsi har înaintea lui Dumnezeu și va recunoaște lucrurile prin care dușmanul i-a influențat viața. Așa cum am citit, nu păcatele grave sunt întotdeauna cele care cântăresc cel mai greu, ci lucrurile pe care poate că noi nu le-am considerat atât de grave în lumina lui Dumnezeu. Să citim cu grijă și atenție aceste cuvinte din Galateni, cerându-I Domnului să ne elibereze de ceea ce ne vizează în mod personal.

Când Duhul lui Dumnezeu ne convinge de existența unui păcat sau altul, noi îl aducem la lumină printr-o mărturisire liberă. Când păcatul este osândit de lumină și noi îl aducem sub Sângele Mielului, în același moment, dușmanul își pierde influența asupra noastră. Chiar dacă știm că greșelile și păcatele noastre au fost ispășite la crucea de la Golgota și că noi suntem iertați, totuși, este necesar în același timp să recunoaștem pe ce teren și în ce manieră ne paralizază dușmanul.

Prin Duhul lui Dumnezeu mi-a fost dat porunca de a citi Galateni 5 în adunare și să-i invit pe frați și pe surori a se așeza înaintea lui Dumnezeu pentru a mărturisi cu sinceritate înaintea Lui acele locuri și puncte în care dușmanul îi atacă. În acest fel, noi nu primim doar iertarea, ci și totala eliberare și salvare de sub puterea păcatului. Eu însumi, de exemplu, am luat-o înainte și am făcut o mărturisire publică în fața a sute de persoane.

Foarte puțini au avut de mărturisit păcate grosolane sau lipsuri. Totuși, Cuvântul lui Dumnezeu nu face nici o diferență. Invidia, certurile, dezbinările sunt tot atât de puternic condamnate ca și preacurvia sau imoralitatea. Din acest motiv, nimeni nu poate să arate cu degetul spre altul, nici să ridice piatra împotriva lui. Noi toți suntem vinovați. Judecata în Casa lui Dumnezeu a început. Dorim să ne așezăm sub călăuzirea Duhului Sfânt ca să putem obține o desăvârșită sfințire cu ajutorul lui Dumnezeu, pentru a experimenta sfințirea fără de care nimeni nu-L va vedea pe Domnul. (Evrei 12:14)

Problema mărturisirii păcatelor se pune atât în Vechiul cât și în Noul Testament. Despre momentul începerii slujbei lui Ioan ne este spus: *„Tot ținutul Iudeii și toți locuitorii Ierusalimului au început să iasă la el; și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan.”* (Marcu 1:5) Există o mărturisire biblică a păcatelor și există una nebiblică. Cea biblică are loc în felul următor: în prezența lui Dumnezeu, Duhul Sfânt ne convinge de păcatul nostru, ne conduce la pocăință, iar noi descoperim păcatul nostru pentru ca Dumnezeu să-l poată acoperi. În timp ce mâna Domnului apasă puternic asupra noastră, noi rămânem în rugăciune atât timp până când pătrundem în această sfințire. Nu este suficient să fim considerați iertați, ci este de neapărată trebuință ca în inima noastră să vină siguranța produsă de Duhul Sfânt că Domnul ne-a iertat. Noi recunoaștem că prin Sângele Mielului stricăciunile cauzate de noi au fost reparate și o bucurie adâncă și o pace minunată vor umple inima noastră. O mărturisire a păcatelor care se face la cererea unui om sau a unei comunități nu va conduce la eliberarea pe care o dă Dumnezeu. Dar atunci când Duhul ne conduce la pocăință, rezultatul biblic se va vedea în faptul că noi vom trăi o deplină eliberare și salvare din păcat. Aici nu este vorba ca unul să-i dea celui alt eliberarea sau salvarea, ci ca fiecare individual să intre în prezența Eliberatorului său și, prin credință, să primească totala iertare și eliberarea desăvârșită.

Domnul Isus vorbește despre vița purtătoare de rod care trebuie curățată pentru a aduce un rod și mai bogat. În 1 Ioan 3:3 ne este spus: *„Oricine are nădejdea aceasta în el, se curățește, după cum El este curat.”* În continuare, citim textul din Efeseni 4:20-24: *„Dar voi n-ați învățat așa pe Hristos; dacă, cel puțin, L-ați ascultat, și*

dacă, potrivit adevărului care este în Isus, ați fost învățați, cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare; și să vă înnoiți în duhul minții voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.”

În a doua epistolă a lui Petru, în capitolul unu, ne sunt descrise cele șapte însușiri de bază ale naturii lui Isus Hristos, care trebuie să fie virtuțile dominante ale vieții noastre. Imediat, de la versetul 9, ne este spus: „*Dar cine nu are aceste lucruri, este orb, umblă cu ochii închiși și a uitat că a fost curățit de vechile lui păcate.*”

Prin harul Său, Dumnezeu să ne dăruiască o trăire nemaiîntâlnită cu El. Drumul care duce în sus, coboară, mai întâi, în adâncimi. Când ochii noștri sunt unși, noi recunoaștem lucrurile necesare pentru mântuirea și pacea noastră. În momentul în care faptele firii pământești sunt descoperite și aduse în prezența luminii lui Dumnezeu, dușmanul își pierde drepturile sale și Sângele Mielului face ispășirea greșelilor noastre și ne curăță în întregime. Atunci Duhul Sfânt vine în noi și creează o viață nouă, viață dumnezeiască. Înainte ca roada Duhului Sfânt, despre care se vorbește în Galateni 5, să vină în viața noastră, trebuie ca Duhul Sfânt să vină peste noi printr-o puternică revărsare: „*Roada Duhului, dimpotrivă este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.*” Aceasta nu presupune doar bune intenții, ci o redăruire pentru Dumnezeu, ca să putem despărți lumina de întuneric, ca Dumnezeu să poată face ceva. Slujba Duhului nu se poate manifesta decât acolo unde au încetat toate faptele firii pământești.

În 27 aprilie 1979, Duhul Sfânt mi-a spus: „Pretutindeni unde va fi predicată Evanghelia, se vor întâmpla aceleași lucruri care sunt scrise în Evanghelie.” Evanghelia este Vestea Bună care aduce mântuire celor păcătoși, vindecare celor bolnavi, eliberare celor care sunt legați. Fără Isus Hristos nu ar exista Evanghelia, dar cu El, noi posedăm Evanghelia deplină. Faptele apostolilor sunt continuarea lucrărilor pe care le-a făcut Isus Hristos prin puterea Duhului Sfânt. În Faptele Apostolilor, capitolul 19, ni se relatează faptul că Dumnezeu făcea minuni nemaipomenite prin mâinile lui Pavel, până acolo că bolnavilor li se aplicau pe corp niște batiste atinse de Pavel, iar bolile îi părăseau și duhurile rele ieșeau afară din ei. „*Mulți din cei ce crezuseră, veneau să mărturisească și să sună ce făcuseră. Și unii din cei ce făcuseră vrăjitorii, și-au adus cărțile, și le-au ars, înaintea tuturor: prețul lor s-a socotit la cincizeci de mii de arginți.*”

Aceste lucruri trebuiau să fie lăsate la o parte. Noi vrem să ne ținem de făgăduința că Domnul va mai clătina încă odată cerul și Pământul, inimile noastre și Biserica Sa. Fie ca toți să-și scuture toate lucrurile prin rugăciune înaintea lui Dumnezeu și să se lase călăuziți de Duhul Sfânt. Teama de Cel Veșnic trebuie să se găsească în Biserică așa cum a fost ea la început. Noi vrem să fim deschiși unii față de alții, să iertăm toate lucrurile și să ridicăm orice obstacol din calea noastră. Dacă la începutul unui serviciu divin, noi, ca și credincioși, vom pune toate lucrurile în ordine cu Dumnezeu și unii cu alții, atunci se va întâmpla că păcătoșii vor fi cuprinși de harul lui Dumnezeu, iar la finalul serviciului divin, ei își vor pune viața în ordine cu Dumnezeu și cu oamenii. Este suficient să existe doar puțină opoziție, puțin duh de partidă, de ceartă sau de neînțelegere ca aceste lucruri să fie o piedică directă în fața acțiunii lui Dumnezeu. Fie ca Domnul să acorde har fiecăruia, ca toți să vadă lucrurile așa cum le vede Dumnezeu.

Într-adevăr, este ușor să recunoști păcatele pe care noi le vedem mai grave și care conduc vizibil la cădere, așa cum au fost cele pe care tocmai le-am enumerat cu exactitate. Totuși, înaintea lui Dumnezeu, fiecare dintre ele trebuie tratat cu grijă, cu toată seriozitatea necesară, iar noi să ne cercetăm minuțios pe noi înșine. O mărturisire făcută doar cu buzele nu va aduce nici o schimbare, dar acelora care sunt sinceri, Dumnezeu le va dărui harul și ajutorul Său.

Duhul ne arată în mod clar că în spatele fiecărei fapte a firii pământești se află un duh rău. În spatele fiecărei roade a Duhului se află Duhul și puterea lui Dumnezeu. Noi avem a face cu două împărății diferite: împărăția satanică a întunericului și Împărăția divină a Luminii. „*Dar acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase care v-ar putea ieși din gură. Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui, și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut...Astfel, dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții, și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi.*”

Dumnezeu să ne dea tuturor harul de a ne supune acțiunii Duhului Sfânt, ca să ne putem ierta unii pe alții din adâncul inimii, ca astfel să putem primi pentru noi înșine iertarea deplină și nelimitată a tuturor greșelilor și păcatelor noastre. **După aducerea lor la picioarele crucii, noi vrem să le lăsăm acolo și nici să nu ne mai gândim sau să vorbim despre ele.** Lucrarea lui Dumnezeu este desăvârșită.

„...*cu cât mai mult Sângele lui Hristos, care, prin Duhul Cel Veșnic, S-a adus pe Sine Însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, va curăți cugetul vostru de faptele moarte, ca să sluiți Dumnezeului celui Viu!*” (Evrei 9:14)

„*A Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său, și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său: a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin.*” (Apoc.1:5,6)

Lucrând din însărcinarea lui Dumnezeu,

